

- Kelkis, miegale! – sušuko tėtis įėjęs į mano kambarį.
- Aš dabar sapnuoju, – apsiverčiau ant kito šono.
- Ir ką gi tu sapnuoji?
- Kad tu neatėjai manęs žadinti. Ir kad aš su tavim dabar visai visai nekalbu.
- O aš iškepiau blynų! Sapnuoji, kad jų nėra? – tėtis pradėjo juoktis.
- Blynai – rimtas reikalas! Tuoju pat įšokau į šlepetes. Prazvimbiau pro tėtį ir atsidūriau virtuvėje.
- Pasirodo, blynai – puikus žadintuvas, – tėtis pasikasė pakaušį.

- Šiandien į darželį neisiu, – treptelėjau koja.
- Ir kodėl gi tu šiandien neisi? – šyptelėjo tėtis. Nuleidau akis ir truputį pagalvojau.
- Nes aš... sergu. O kai sergi, į darželį eiti nereikia.
- Vaje, tai važiuokim į ligoninę! – tėtis labai išsigando.
- Ne, ne! Šiandien visos ligoninės užimtos...
- Tikrai?

– Juk šiandien pirmadienis.
Pirmadienį visi grįžta į darbą. O ligoniai
grįžta į ligonines.

– Tave tikriausiai užpuolė tinginėlis.
Tėtis pamanė, kad aš tinginė!

– Ne, tėti. Tik sakiau, kad
šiandien sergu.
– O kokia liga?
– Man vidinis kosulys.
– Kas kas? – išpūtė akis tėtis. –
Neteko apie tokį girdėti...

– Kai kosėji į kitą
pusę. Į vidų.
Ir niekas tada nemato.

Tėtis pažvelgė
į laikrodį ant rankos.

– Gerai, tu lik namie
ir sveik, – pasakė jis
ir paėmė iš manęs
kuprinę.

Tėtis jau buvo atidaręs duris ir žengė į laiptinę.
– O kam tau mano priešpiečių kuprinė?
– Nes einu į darželį vietoj tavęs.
– Tada ir aš noriu eiti! – sušukau
ir nubėgau iš paskos.

- Kas tu toks? – paklausė prie mano tėčio pribėgusi Agota.
- Aš būsiu naujas vaikas.
- O koks tavo vardas?
- Andrius.
- Ei, naujokas mūsų grupėje! – sušuko Agota vaikams.

- O kaip tu tilpsi į lovą? – paklausė levutė.
- Koks tau ten gumbas išlindo? – Ema parodė j tėčio Adomo obuolį.
- Andriau, gal tau mama šryt liepė suvalgyti labai daug košės? – dešinę, o gal kairę akytę pasikrapštė Tomas.
- Todėl taip greitai užaugai? – kairę arba dešinę akį pasikrapštė Tomo brolis Domas.

- Gal užsimanei
pietų miegelio?!

- Kodėl tavo
batukai tokie
dideli?

- Jonės tėtis Andrius sulaužys mūsų puoduką! - sušuko Tomas.
- Ir mes negalėsime daryti sysiu! - Agota pradėjo verkti.
- Noriu kaku! - pareiškė Domas.
- O man Kalėdų Senis atneš tikrą tikrą žaislinį telefoną! - pasigyрэ levutė.
- Kalėdos jau buvo, - prisiminė Ema, o levutė labai supyko.